

PM 2004 RVII (Dnr 326-2609/2004)

Handikappolitisk samordning – organisation för strategi och genomförande

Remiss från socialdepartementet

Remisstid 30 september 2004

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remissen översänds och återopas denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Margareta Olofsson anför följande

Bakgrund

I socialdepartementets betänkande (SOU 2004:54), *Handikappolitisk samordning – organisation för strategi och genomförande*, föreslås en ny organisationsstruktur för den statliga handikappverksamheten. Den nya organisation som utredningen föreslår skall främja de processer och det arbete som krävs för att grundprinciperna i den nationella handlingsplanen för handikappolitiken ska kunna få full genomslagskraft.

Remisser

Ärendet har för synpunkter remitterats till stadsledningskontoret och kommunstyrelsens handikappråd.

Stadsledningskontoret anser att det är svårt att utläsa effekterna av den föreslagna organisationsförändringen, men ser positivt på de effekter för funktionshindrade som redogörs i betänkandet. Kontoret ser med viss oro på att kostnaderna för staden kan komma att öka i och med införandet av den nationella handlingsplanen.

Kommunstyrelsens handikappråd avstår från att besvara remissen.

Mina synpunkter

Förslaget till ny organisation för det statliga handikapparbetet innebär att tongivande statliga funktioner får tydligare roller som ska leda till förverkligandet av den nationella handlingsplanen för handikappolitiken. Sisus (Statens institut för särskilt utbildningsstöd), Hjälpmedelsinstitutets och Handikappombudsmannens uppgifter och roller har tenderat att gå in i varandra och det är svårt för kommunala organisationer att se skillnad i deras ansvarsområden. Jag anser det vara mycket positivt att rollfördelningen och samordningen på detta område stärks.

Beträffande förslagen kring de enskilda myndigheterna instämmer jag i att Handikappombudsmannens roll bör renodlas till övervakning av diskrimineringslagarna samt till uppdrag enligt Lagen om Handikappombudsmannen. Den förändrade rollen för Tillgänglighetscentret, som ett stödjande organ utanför Handikappombudsmannen

ser jag också som positivt. Kommunerna har det stora ansvaret för arbetet att skapa ett tillgängligt samhälle och välfungerande Tillgänglighetscentra kan få en stor betydelse i detta arbete.

När det gäller Sisus roll är målsättningen att elever med funktionshinder ska integreras i ordinarie skol-/utbildningsverksamhet och det är därför otidsenligt med en särskild myndighet för utbildningsstöd för personer med funktionshinder. Jag delar utredarens bedömning att Sisus kvarvarande verksamhet bör hållas samman och överföras till Utbildningsdepartementets område. Regeringen får sedan ta ställning till vilken myndighet under Utbildningsdepartementet som får det framtida ansvaret för dessa frågor.

Finansieringen av det nya handikappinstitutet föreslås ske på samma sätt som idag, dvs genom statsbidrag, särskilda projektbidrag och avgifter. Det är viktigt att kompetensutveckling och annat stöd kan säkerställas för kommuner, landsting och övriga aktörer på området. Avgifter bör inte tas ut som försvårar den föreslagna nya myndighetens möjligheter till stöd.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

Som svar på remissen översänds och återopas denna promemoria.

Stockholm den 15 september 2004

MARGARETA OLOFSSON

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden *Sten Nordin* (m) och *Jan Björklund* (fp) enligt följande.

Vi föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. i huvudsak godkänna föredragande borgarråds förslag till beslut
2. uppvakta regeringen om vikten av att staten följer finansieringsprincipen
3. därutöver anföras:

Utgångspunkten för handikappolitiken måste vara insikten om att människor med funktionshinder är unika individer med mycket särpräglade och varierade önskemål och behov. Byggstenarna i en sådan politik måste vara integritet, självbestämmande och valfrihet. Det ligger i allas intresse att de handikappade ges större möjligheter att vara med i samhällslivet.

Staten, kommunerna och landstinget satsar årligen stora belopp på olika former av stöd till funktionshindrade. Det har länge varit uppenbart att dessa satsningar varit dåligt samordnade, varför vi givetvis välkomnar framtagandet av en strategi för samordning. Den nationella handlingsplan för handikappolitiken som regeringen tagit fram har dessvärre stora brister och är på flera punkter otydlig.

Att organisation och samordning nu ses över är nödvändigt och positivt. Det är i sammanhanget också angeläget att staten tar ekonomiskt ansvar för de reformer som man beslutar om nationellt. Detta har inte minst aktualiserats i den debatt som följt av det nya utjämningsystemet rörande LSS som den socialdemokratiska regeringen med hjälp av stödpartierna beslutat om i Sveriges riksdag och som ställer kommuner mot kommuner samt – vilket framförallt är allvarligt – sätter de funktionshindrade som är i behov av hjälp i en svår situation. Socialdemokrater i riksdagen och socialborgarrådet och vänsterpartisten Margareta Olofsson i Stockholm stad visar med önskvärd tydlighet att de inte vill sätta de funktionshindrades behov i centrum. Detta är ytterst beklagligt.

Mot den bakgrunden bör Stockholms stad uppvakta regeringen kring vikten att staten följer finansieringsprincipen.

Reservation anfördes av borgarrådet *Sten Nordin* (m) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. uppvakta regeringen om behovet av nationell handikappeng
2. därutöver anföras:

För att nå en likabehandling av de funktionshindrade i hela landet bör en nationell handikappeng införas. Stockholms stad bör uppvakta regeringen om behovet av en sådan nationell handikappeng.

ÄRENDET

I socialdepartementets betänkande (*SOU 2004:54*), Handikappolitisk samordning – organisation för strategi och genomförande (*sammanfattning i bilaga*), föreslås en ny organisationsstruktur för den statliga handikappverksamheten. Den nya organisation som utredningen föreslår skall främja de processer och det arbete som krävs för att grundprinciperna i den nationella handlingsplanen för handikappolitiken ska kunna få full genomslagskraft.

REMISSER

Ärendet har för synpunkter remitterats till stadsledningskontoret och kommunstyrelsens handikappråd.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande av den 17 augusti 2004 är i huvudsak av följande lydelse.

Det är svårt att utläsa eventuella effekter för kommunerna av den föreslagna organisationsförändringen i den statliga handikappverksamheten. Staden ser dock positivt på de effekter för funktionshindrade som redogörs för i betänkandet

Under kapitel sju, ekonomiska konsekvenser, talas det om vissa avgifter som kommer att betalas av landets kommuner i och med införandet av den nationella handlingsplanen för handikappolitiken. Stockholm stad har, liksom en stor del av landets kommuner, haft en kraftig ökning av kostnaderna för funktionshindrade under senare år. Detta gör att staden ser med viss oro på införandet av den nationella handlingsplanen.

Kommunstyrelsens handikappråd avstår från att yttra sig över remissen.

Sammanfattning av SOU 2004:54

Nedan följer först utredningens förslag och bedömningar i sammanfattning. Därefter följer en kort sammanställning av de viktigaste utgångspunkterna för utredningen med bland annat beskrivningar av nuvarande organisationsstruktur.

De generella principiella grundperspektiven i den nationella handlingsplanen för handikappolitiken har varit utgångspunkt för utredningens arbete. De förslag och överväganden som presenteras skall därför ses i relation till dessa grundprinciper.

Den nya organisationsstruktur som utredningen föreslår skall främja de processer och det arbete som krävs för att grundprinciperna skall kunna få full genomslagskraft.

Förslagen till förändring har vidare som yttersta syfte att bidra till en förändrad statlig organisationsstruktur som ur ett övergripande perspektiv kan främja handikappolitikens genomförande genom en strategisk kraftsamling på att effektuera målen i handlingsplanen.

I mina förslag har jag utgått från vilka uppgifter och roller jag anser att den förändrade statliga organisationsstrukturen skall kunna ta ansvar för. Genom den föreslagna nya organisationsstrukturen skall följande roller och uppgifter etableras, säkerställas och utvecklas

a. Strategisk uppgift och roll

- stabsfunktion till regeringen
- överblick över hur målen i den handikappolitiska handlingsplanen uppnås
- ansvara för insatser på en strategisk övergripande nivå
- tolka handikappolitikens övergripande mål
- med underlag från utvärderingar påverka prioriteringar och val av forskning
- kontinuerlig och aktiv dialog med brukarorganisationerna. 11

b. Samordnande roll

vilket främst innebär att samordna sektorsmyndigheterna och andra statliga myndigheter.

c. Utvärderande roll

vilket bland annat innebär att initiera och organisera tvärsektoriella utvärderingar samt att analysera genomförda sektorsvisa utvärderingar och identifiera behov av insatser.

d. Pådrivande roll

vilket innebär att i förhållande till statliga myndigheter, kommuner, landsting och övriga aktörer initiera främjandeinsatser, bygga upp ett kunskapsinriktat nätverk och förmedla kunskap samt utforma normerande rekommendationer (allmänna råd).

e. Stöd- och genomföranderoll

vilket innebär att stödja och bistå olika myndigheter, kommuner, landsting och andra aktörer i deras insatser för ökad delaktighet för personer med funktionshinder.

Ny organisationsstruktur

Det finns ett behov av ökad samordning mellan olika statliga aktörer inom det handikappolitiska området i syfte att på ett effektivare sätt än idag bidra till ökad delaktighet och jämlikhet för personer med funktionshinder. Min bedömning är att den strategiska, samordnande och utvärderande rollen i princip bör hållas åtskild från den genomförande. Den organisationsstruktur som föreslås har därför två ben: en ny myndighet med en övergripande, strategisk, samordnande och utvärderande roll, och en genomförandeorganisation som bland annat utvecklar och tillhandahåller efterfrågade tjänster. Denna genomförandeorganisation utgörs av ett ombildat Hjälpmedelsinstitut. Den pådrivande rollen kan dock behöva bedrivas kopplat såväl till den nya myndigheten som till det ombildade HI.

Navet i den nya organisationsstrukturen föreslås vara den nya myndigheten, som har den strategiska, samordnande, utvärderande och normerande rollen. Den pådrivande rollen skall främst utföras i samarbete med den genomförande/kvalitetssäkrande organisationen.

Genom den föreslagna organisationsstrukturen för funktionshindrades delaktighet lyfts uppgifterna från Tillgänglighetscentret vid Handikappombudsmannen till en ny organisationsstruktur. Därmed elimineras den risk som finns med nuvarande konstruktion, innebärande att HO:s roll att granska myndigheter och TC:s roll att vara stödjande gentemot myndigheterna, upplevs som motsägelsefull och otydlig.

Sisus bemötandearbete föreslås överföras till den nya organisationsstrukturen. Utredningen gör bedömningen att det fortsatta arbetet med bemötandefrågor inte är beroende av en fortsatt organisatorisk anknytning till Sisus uppdrag med fördelning av statsbidrag.

Bemötandearbetet bör föras till den nya organisationsstrukturen vilket skapar förutsättningar för en ökad tydlighet jämfört med dagens organisation.

Den föreslagna organisationsstrukturen med den nya myndigheten som nav innebär att möjligheterna stärks för ett ökat samspel mellan Regeringskansliet – statliga myndigheter och andra aktörer när det gäller att föra arbetet med den nationella handlingsplanen framåt. Vidare menar jag att organisationsstrukturen medför att regeringen ges ökade förutsättningar för att aktivt styra den handikappolitiska utvecklingen.

Det är väsentligt att den nya organisationsstrukturen stimulerar och använder de kunskaper och insatser som funktionshindrades egna organisationer har och som de kan utföra. Dessa har därför ett ansvar för att delge sina synpunkter och erfarenheter och staten har ansvaret för att bygga samrådsformer för att möjliggöra detta. Den av mig i detta betänkande föreslagna nya organisationsstrukturen bör både via den nya myndigheten och det nya förändrade institutet på olika sätt främja detta arbete.

Rollfördelning inom den nya organisationsstrukturen

Genomförandeuppgifter t.ex. i form av utbildning, utvecklingsarbete, utredning m.m. skall inte utföras inom ramen för den nya myndigheten. Av ansvars- och finansieringsprincipen följer att myndigheter eller andra aktörer som i sitt eget handikappolitiska arbete har behov av nya kunskaper eller stöd också bör svara för kostnaderna för insatserna. Min bedömning är att efterfrågan på genomförandeinsatser kommer att öka under de kommande åren.

Det andra benet i den föreslagna organisationsstrukturen är en aktör som har ett kvalitetssäkrat utbud av genomförandeuppgifter – nya HI.

Finansiering av den nya organisationsstrukturen sker dels ur Sisus samt HO:s förvaltningsanslag, dels sker finansieringen från de statsbidrag som ges till nuvarande HI. Av dessa medel föreslår jag att de delar av Sisus och HO:s förvaltningsanslag som används för den nya organisationsstrukturen beräknas utifrån den anslagsförbrukning som skett för bemötandefrågor inklusive THUT vid Sisus samt för Tillgänglighetscentret vid HO. Även de statsbidrag som ges till nuvarande HI ingår i finansieringen av den nya organisationsstrukturen.

Den nya myndigheten

Uppgifter för den nya myndigheten föreslås vara att:

1. ha en överblick över och följa utvecklingen nationellt sett relaterat till den nationella handlingsplanen
2. lämna underlag för regeringens styrning
3. främja och arbeta pådrivande för att målen i handlingsplanen skall uppnås
4. följa upp och utvärdera utvecklingen avseende funktionshindrades delaktigt och jämlikhet
5. samordna och stimulera sektormyndigheternas arbete

6. initiera, stimulera och beställa satsningar på
  - information och kampanjer
  - utbildningar
  - utredningar
  - utvecklingsarbete
7. följa utvecklingen internationellt.

Utredningen har övervägt andra organisationsformer som alternativ till en ny myndighet, till exempel att lägga uppgifterna på en befintlig myndighet eller en delegation inom Regeringskansliet.

Utredningen har efter övervägande valt att föreslå en fristående myndighet främst för att uppnå en organisatorisk stabilitet och hög kontinuerlig legitimitet.

Den nya myndigheten föreslås vara en självständig myndighet under det departement som har ansvaret för samordning av det handikappolitiska arbetet. För närvarande har Socialdepartementet det ansvaret. Socialdepartementet har även ansvar för den handikappolitiska delegationen. Utredningen föreslår att den nya myndigheten skall inrättas som en rådighetsverk. Skälet är att det finns ett starkt behov av en direkt styrning av myndigheten och att politiska beslut måste genomföras utan fördröjning.

Jag föreslår att till den nya myndigheten knyts ett brukarråd med representanter för handikapprörelsen. Detta råd består av de representanter som även sitter som delegater i handikappdelegationen.

Min bedömning är vidare att den nya myndigheten bör ha en handikappolitisk förankringsgrupp, om möjligt bestående av de statssekreterare som ingår i Handikappdelegationen. Den nya myndigheten bör besitta stor strategisk förmåga med utvecklingsinriktning och fördjupad utvärderingskompetens. God förtroendenhet med aktuell forskning är angeläget. Stor vikt behöver läggas vid kunskap om statlig och kommunal förvaltning och väl utvecklade kontaktnät på ledande nivåer. Myndigheten behöver också ha en bred och djup kunskap om situation i samhället för personer med funktionshinder samt kompetens om mänskliga rättigheter och diskriminering.

Finansiering av den nya myndigheten sker ur de anslagsmedel som idag disponeras av Sisus för bemötandeuppdraget och av HO för tillgänglighetscentret. Även vissa medel av de statsbidrag som ges till nuvarande HI kan komma att ingå i finansieringen av den nya myndigheten. Min bedömning är att resursbehovet för den nya myndigheten ligger i intervallet 15–20 miljoner. Myndigheten bör lokaliseras till Stockholm främst på grund av sin stabsfunktion till regeringen, för att underlätta bemanningen med nödvändig kompetens och för att underlätta samarbetet med de nationella brukarorganisationerna.

"Nya HI:s" uppgifter och roll.

Hjälpmedelsinstitutet bör ombildas och få en delvis förändrad roll till att bli ett kunskapscentrum för funktionshindrades delaktighet.

För att markera den förändrade roll "nya HI" förväntas ha bör man även ändra namn. Den förändrade roll som utredningen föreslår för HI inom ramen för den nya organisationsstrukturen innebär en tyngdpunktsförskjutning från hjälpmedel till design för alla, hjälpmedel i miljö samt tillgänglighet och bemötande. Det innebär en ökad verksamhet inom utredning/utvecklingsarbete, utbildning, information och rådgivning/konsultation. Institutets roll och ansvar även inom äldreområdet bör lyftas fram och markeras genom en stadgeändring i anslutning till att det nya institutet ombildas.

Jag vill framhålla att den nya myndighetens samverkan med det ombildade institutet avser genomförande insatser inom ramen för myndighetens arbete med handlingsplanen. Det berör inte direkt HI:s nuvarande verksamheter med direkt bäring på hjälpmedel.

Jag föreslår att regeringen tar initiativ till att Hjälpmedelsinstitutet ombildas i enlighet med ovanstående inriktning, fortfarande dock med associationsformen allmännyttig ideell förening. Jag föreslår att staten, via medlemskapet i den allmännyttiga ideella föreningen, tar initiativ till

förändrade stadgar innebärande att HI, som prioriterad insats skall genomföra de uppdrag av kvalitetssäkrande karaktär som den nya myndigheten kan initiera enligt ovan.

Vidare föreslår utredningen att regeringen som idag för HI, utser ordförande för nya HI och att man då även bör utse generaldirektören för den nya myndigheten att ingå som statens representant i styrelsen för nya HI.

Utredningen föreslår också att Brukarråd bör finnas på det nya institutet på motsvarande sätt som idag på HI.

Det nya institutet finansieras dels genom det nuvarande systemet med ett bidrag som lämnas över statsbudgeten till den ideella föreningen, dels genom särskilda projektbidrag på samma sätt som idag, dels genom ett än mer aktivt uttag av avgifter för exempelvis kompetensutveckling, utredningar och konsultinsatser.

Konsekvenser för HO

När den nya strukturen börjar verka upphör Tillgänglighetscentret vid HO. I och med att tillgänglighetscentret förs från HO till den nya organisationen förändras HO:s roll. Även samordningen av sektorsmyndigheterna förs från HO och likaså de övergripande uppföljningarna av utvecklingen i perspektivet av den nationella handlingsplanen och FN:s standardregler. HO:s roll blir då än mer koncentrerad till övervakning av diskrimineringslagarna samt till uppdrag i enlighet med lagen om Handikappombudsmannen.

Organisation för Sisus uppgifter – alternativa lösningar

Sisus bemötandearbete föreslås överföras till den nya organisationsstrukturen. Information om tillgänglighet (IHUT) förutsätts heller inte bedrivas på Sisus. Den verksamhet som då blir kvar är fördelning av statsbidrag till särskilt utbildningsstöd, tilläggsbidrag, korttidsstudiebidrag samt på uppdrag av Folkbildningsrådet fördelning av förstärkningsbidrag till folkhögskolor.

Utredningen konstaterar att huvuddelen av Sisus kvarvarande verksamheter är utbildningsrelaterade.

Tre alternativ till organisatorisk lösning för kvarvarande verksamheter vid Sisus har övervägts:

- Verksamheterna hålls samman i en egen myndighet, vilket innebär en återgång till det som gällde innan Sisus gavs det s.k. bemötandeuppdraget.
- Verksamheterna hålls samman men inom en annan myndighet med likartad verksamhet (utbildning, fördelning av statliga medel etc.).
- Verksamheterna knyts till olika befintliga myndigheter/organisationer med verksamhetssamband genom utbildningsform.

Utredningen konstaterar att en uppdelning av Sisus verksamhet efter de olika utbildningsformerna ger det tydligaste verksamhetssambandet, men att kompetensförluster och personalkonsekvenser kommer att uppstå.

Vid den sammantagna bedömningen av lämplig framtida organisationstillhörighet för Sisus kvarvarande verksamheter bör vägas in att Sisus inte endast har att administrera fördelningen av statsbidrag, utan också att följa och utvärdera resp. verksamhet.

Sammantaget talar detta för, enligt utredningens bedömning, att kvarvarande verksamhet på Sisus bör hållas samman och föreslås föras till Utbildningsdepartementets område. Vid en sådan förändring kan regeringen ta ställning till vilken myndighet under Utbildningsdepartementet som lämpligen bör få ansvaret för Sisus kvarvarande verksamhet.

Ekonomiska konsekvenser

Genomförandet av den nationella handlingsplanen för handikappolitiken kan medföra ekonomiska konsekvenser för såväl staten som kommuner, landsting och andra. Dessa konsekvenser är emellertid inte beroende av utredningens förslag. Förslagen till förändring av den statliga organisationen ryms inom ramarna för Sisus och HO:s förvaltningsanslag samt det statliga bidraget till HI. Inga ekonomiska konsekvenser uppkommer därför för staten.

Inga påtagliga konsekvenser kan ses av mina förslag, varken för staten, kommuner, landsting eller andra.

Nuvarande organisationsstruktur

Utredningen har genomfört kartläggningar av de berörda organisationerna Sisus, HO och HI. Förutom dessa kartläggningar har utredningen också valt att via de nuvarande sektorsmyndigheterna samt via HSO/SRF redovisa synpunkter på nuvarande statlig styrning och samordning. Dessa har även lämnat sin syn på behovet av framtida förändringar.

Sisus

Sisus främjar möjligheterna till utbildning för unga och vuxna med funktionshinder samt verkar för förbättrat bemötande av personer med funktionshinder. Sisus uppgifter beskrivs i sex arbetsområden.

- Bidrag till folkhögskolor
- Korttidsstudiebidrag
- Särskilt utbildningsstöd till universitet och högskolor
- Stöd till omvårdnadsverksamhet vid riksgymnasier för svårt rörelsehindrade ungdomar samt kanslifunktionen till Nämnden för rh-anpassad utbildning
- Bemötande, vilket innebär att verka för kompetensutveckling inom offentlig verksamhet när det gäller bemötande
- Informera studenter om den fysiska tillgängligheten vid landets universitet och högskolor (THUT)

Hjälpmedelsinstitutet

HI är en allmännyttig ideell förening med staten, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet som medlemmar.

Hjälpmedelsinstitutets verksamhet omfattar sju verksamhetsgrenar enligt nedan:

- Provning och upphandling, som innebär verksamhet med provning, bedömning och central upphandling av hjälpmedel
- Forskning och utveckling inklusive standardisering
- Utredningsverksamhet
- Utbildning och kompetensutveckling
- Tillgänglighetsfrågor
- Internationell verksamhet
- Information

Handikappombudsmannen

HO har till uppgift att bevaka frågor som angår funktionshindrade personers rättigheter och intressen. Verksamheten är indelad i två verksamhetsgrenar:

- Granskning, juridiskt stöd och rådgivning
- Tillgänglighetscentrum

Tillgänglighetscentret är ett nationellt center med uppgift att verka för ett tillgängligt samhälle för personer med funktionshinder. Den statliga sektorn är en primär målgrupp.

Sektorsmyndigheterna

Samtliga 14 sektorsmyndigheter och Rikstrafiken har lämnat synpunkter på hur man ser på samordningen i nuläget och hur man anser att stöd och samordning bör organiseras och bedrivas framöver.

Sammanfattningsvis har sektorsmyndigheterna framfört förväntningar på att den nya organisationen ska

- stödja och främja sektorsmyndigheternas arbete
- följa upp och utvärdera
- ge underlag till regeringskansliet

- ## Handikapporganisationerna

- vara ett stöd till regeringen
- samordna, ge råd och stöd till sektormyndigheterna
- följa upp och utvärdera
- vara informationsbank och förmedlare av kunskap
- vara försedd med "tänder" eller stimulansmedel
- nybildas, vara fristående och nytänkande.

- Den nationella handlingsplanen lägger den ideologiska grunden för hur det handikappolitiska arbetet skall bedrivas. Handlingsplanen spänner över alla samhällsområden och markerar att det är hela samhällets ansvar att genomföra dess övergripande mål. I detta ansvar ingår att de åtgärder som skall ske för att uppfylla målen skall finansieras inom ramarna för de reguljära verksamheter som svarar för insatserna mot samhällets medborgarna. Utmaningar och hinder för delaktighet skall staten vara ett föredöme i sina egna verksamheter.
- De sektorsmyndigheter som utses av regeringen har ett särskilt ansvar för att de handikappolitiska målen förverkligas inom sina respektive sektorer.
- Uppdraget att arbeta för ökad kompetens om bemötande är även fortsättningsvis en angelägen uppgift i genomförandet av den nationella handlingsplanen. Sisus har idag ansvar för detta uppdrag.
- Insatser för att driva på utvecklingen för att göra samhället tillgängligt och uppdraget att samordna sektorsmyndigheternas arbete är även det fortsatt viktigt för att handlingsplanens mål skall uppnås. Tillgänglighetscentret vid HO ansvarar för närvarande för dessa uppdrag.
- HI utgör genom sin ställning som ideell förening med de tre huvudmännen – staten, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet – en samarbetslänk mellan dessa tre viktiga aktörer för genomförandet av handikappolitiken som ett nationellt kunskapscentrum.
- Handikapprörelsen utgör genom sitt kontaktnät och sina erfarenheter en resurs på olika nivåer i samhället för samverkan med offentliga organ. Regeringens samrådsorgan med handikapprörelsen är Handikappdelegationen.
- Vid en jämförelse med andra tvärsektoriella politikområden kan inte någon enhetlig modell urskiljas för hur den sektorsövergripande statliga samordningen bör organiseras.
- En inriktning för den statliga förvaltningspolitiken är fortgående förändring av myndighetsstrukturen som successiv anpassning till förändrade behov. Omstruktureringar kan behövas för att uppnå enhetlig styrning inom ett politikområde.
- Den finansiella utgångspunkten för förslag om en förändrad organisationsstruktur för samordning av handikappolitiken är de anslagsmedel som år 2003 förbrukades för Sisus bemötandefrågor, HO:s Tillgänglighetscentret och de statliga bidragsmedlen till HI.
- Det finns ett behov av ökad samordning mellan olika statliga aktörer inom det handikappolitiska området i syfte att på ett effektivare sätt än idag bidra till ökad delaktighet och jämlikhet för personer med funktionshinder.